

2011. november 15-én 6 órakor kezdetét vette az immár hagyománynak tekinthető gólyasport. Nem éreztem izgalmat. Az este folyamán 10 feladatban mérettettük össze ügyességünket.

Számomra a legnagyobb élményt az utolsó feladat jelentette. Ez abból állt, hogy egyesével a terem másik felébe kellett futni, kezünkben 1-1 ágyneművel. A végén egy társunknak le kellett feküdnie, majd az előzőleg megtanult altatót énekeltük neki. Voltak más, izgalmasabbnál izgalmasabb feladatok is. Érdekes megemlíteni azt, amelyben egy bottal kellett magunk előtt terelni a labdát; egy másikban a csoportunk legkönnyebb tagja ráült a lécre, és többször is körbe kellett vele szaladni a pályán. A következő játék arról szólt, hogy asztalok és szivacsok alatt kellett minél hamarabb átjutni. Egyik vicces versenyszám volt, melyben négy embernek a lábuk között összefűzött kezüket fogva kellett mielőbb megkerülni a bóját.

Mosolyt csalt az érdeklődők arcára az a feladat is, amiben egy seprűre két gólyának kellett „ülnie” és úgy próbáltunk elsőként a célba érni. Kisebb fennakadást okozott azonban, hogy Kiss Tibor tanár úr hangját még mikrofonban is nehezen lehetett hallani.

Úgy gondolom, hogy társaim nevében is mondhatom, hogy élményekben gazdag estét töltöttünk el együtt. Megérte küzdeni, ugyanis az itt szerzett pontokkal nézünk a gólyabál elé.

Nagy sajnálatunkra fél 8-kor véget ért a mulatság, de rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak.

(hamarosan töltünk fel még több képet a képtárba)

Gólyasport

Írta: Juhász Dóra
2011. december 05. hétfő

